

Čo je lepšie pre človeka?

Suspírium: „Chváľte Pána, lebo Pán je dobrý; ospevujte jeho meno, lebo je ľúbezne.“ (Ž 135,3) Amen.

Začiatočná pieseň: Chválospev č. 606 1. verš: „Svätý Bože, Kráľu zeme i neba, ...“

Vzdych: „Ďakujeme Bohu za vás všetkých vždy, keď si na vás spomíname vo svojich modlitbách; neprestajne pripomíname pred Bohom a naším Otcom dielo vašej viery, úsilie lásky a vytrvalosť nádeje v nášho Pána Ježiša Krista. Vieme, bratia Bohom milovaní, o vašom vyvolení.“ (ITes 1,2-4) Amen.

Suma evanjelia je zapísaná v Prvom liste apoštola Petra v 2. kapitole v deviatom a v desiatom verši takto: „Vy však ste vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, svätý národ, ľud určený na vlastníctvo, aby ste oznámili veľké skutky toho, čo vás povolal z temnoty do svojho predivného svetla. Kedysi ste neboli ľuďom, ale teraz ste Boží ľud; prv ste boli bez milosrdenstva, ale teraz ste milosrdenstvo dosiahli.“ (IPT 2,9-10) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 606 2-5. verše: „Keď sme opäť z lôžka opäť povstali...“

Vzdych: „Milosť vám a pokoj od toho, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde.“ (Zjav 1,4) Amen.

Biblický text: Kniha Kazateľa 2. kapitola 18-26. veršov: *„Znenávidel som všetku svoju námahu, ktorou som sa umáral pod slnkom, ktorú zanechám človeku, čo príde po mne. Kto vie, či bude múdry alebo hlúpy? Zmocní sa však všetkého, s čím som sa namáhal a v čom som bol múdry pod slnkom — aj to je márnosť. Odvrátil som sa, aby som zúfal nad celou svojou námahou, ktorou som sa namáhal pod slnkom. Je totiž človek, ktorý sa namáhal múdro, umne a šikovne, ale svoj podiel odovzdá niekomu, kto sa s tým nenamáhal — aj to je márnosť a veľké zlo. Veď čo zostáva človeku z celej jeho námahy a zhonu, ktorými sa umáral pod slnkom, keď každý jeho deň je boľavou ranou a mrzutosť je jeho zamestnaním, ba ani v noci si jeho srdce neodpočinie? Aj toto je márnosť. Pre človeka nie je nič lepšie, ako keď je, pije a pri svojej námahe si dožičí dobré veci. Videl som, že aj to pochádza z Božej ruky. Veď kto môže jesť a užívať bez neho? Človeku, ktorý sa mu páči, dal múdrosť, poznanie i radosť. Hriešnemu však dal za úlohu zbierať, hromadiť a dávať tomu, kto sa Bohu páči. Aj to je márnosť a honba za vetrom.“*

Modlitba: Zhovievajúci Trojjediný Pane náš! Ďakujeme Ti za dar života, za miesto, kde žijeme, za spoločenstvo Kristovo, ktoré si nám zveril, a kde si nás

začlenil, za ľudí, s ktorými plačeme a radujeme sa. Ďakujeme Ti, že nie sme sami, že Tvoja prítomnosť je zjavná v našich životoch, si stredobodom našej pozornosti, ale aj v sile i v našej slabosti sa preukazuješ ako mocný Pán. Ďakujeme Ti za pripravené Slovo, ktorým tvoríš realitu a dávaš rady, v mene nášho Pána Ježiša Krista, za svetlo v tme, za Ducha Svätého, za Jeho zjednocujúcu lásku a obnovujúcu moc, ktorou naplňuješ naše srdcia a formuješ nás na svoj obraz. Prosíme Ťa, aby si nám otvoril uši, aby sme rozumeli Tvojmu Slovu, otvoril nám oči, aby sme boli pozorní k našim blížnym. Duchu Svätý, Pán Boh náš, Utešiteľ náš, daruj nám tie správne slová, lebo vieme, Ty nám neodnímeš dobrý podiel. Prosíme Ťa o to v mene Ježiša Krista, Ktorý nás zbavil hriechov. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 295: „Ó, Bože Otče, večne si svätý,...“

Vzdych: „Kráľovi vekov, nepominuteľnému, neviditeľnému, jedinému Bohu česť a sláva na veky vekov. Amen.“ (ITim 1,17)

Biblický text: Kniha Kazateľa 2. kapitola 24. až 26. verše: *„Pre človeka nie je nič lepšie, ako keď je, pije a pri svojej námahe si dožičí dobré veci. Videl som, že aj to pochádza z Božej ruky. Ved' kto môže jesť a užívať bez neho? Človeku, ktorý sa mu páči, dal múdrosť, poznanie i radosť. Hriešnemu však dal za úlohu zbierať, hromadiť a dávať tomu, kto sa Bohu páči. Aj to je márnosť a honba za vetrom.“*

Slávnostné kresťanské zhromaždenie, drahí bratia a milé sestry v Pánovi Ježišovi Kristovi!

Nie je nič lepšie pre človeka – také je zhrnutie kazateľa. Je dobrým ekonómom, zdá sa, že sa zameriava na zisk a úžitkovosť a jeho myseľ je ostrejšia ako britva, ale v tomto svete, v ktorom žije „vyvolený rod, kráľovské kňazstvo, svätý národ, ľud určený na vlastníctvo“ (viď. IPt 2,9), im predkladá jednu hlavnú realitu, Darcu všetkého. Tvrdí, že je veľmi zlé, ak máme všetko. Ale ak to už máme, uvedomme si, že aj to je dar od Boha. Izrael dostal všetko. Ich Spasiteľ Hospodin to zaručil. Mohli jesť do sýtosti. (viď. IIIMojž 25,19) Mohli si užívať požehnania zeme oplývajúcej mliekom a medom, pretože Hospodin ich do tejto krajiny priviedol. Doma aj mimo domova pocítili, že Hospodin je dobrý a že je veľkou výsadou patriť Bohu, dôverovať Mu, kráčať s Ním a patriť Mu. Kazateľ píše a vkladá do toho svoj vlastný malý život a osvecuje službu povolaného Izraela. Vidí, ako okolo neho vyrastá nová generácia, pre ktorú je konzum dôležitejší ako

Pán, Ktorý toto všetko zabezpečuje. Je potrebné toto aj tamto, ale je hromadenie pôžitkov jediným zmyslom nášho života? Obrovské vyhlásenie, vzácny poklad, osobné vyznanie zo strany kazateľa, že nič sa nevyrovná Bohu a všetko závisí od Neho. Iba On nie je márnivosť, ale jediná hlavná realita. Obrovské vyhlásenie, že vo všetkom vidíme Jeho ruku, ktorá nás nesie. Obrovské osobné svedectvo, že vo všetkom vidíme ruku, ktorá vás živí. Je to večné evanjelium, aby sme vo všetkom videli ruku, ktorá nás viedla na orlích krídlach a ochraňovala. (pozri SRC chválospev č. 311) Všetku márnosť aj dnes, môže vyriešiť iba Božia prítomnosť, Jeho vernosť, Jeho prozreteľnosť a Jeho láska. Vyznajte sa so žalmistom: „V tvojej ruke je môj čas.“ (Ž 31,16) Spolu s apoštolom Petrom Vás prosíme, bratia moji i milé sestry: *„Pokorte sa teda pod mocnou Božou rukou, aby vás vo svojom čase povýšil.“ (IPt 5,6)* Následne podáva svedectvo o živote, ktoré pozostáva zo série protikladov. Na zemi niet kontraproduktívnejšieho tvora ako človek. Protiklady sa však navzájom priťahujú. Tento reťazec myšlienok nezapadá do doterajšieho myslenia. Obraz nesedí a nie je v tom žiadny systém. Nie je v tom žiadna logika. Nedá sa to dešifrovať. Ani protiklady nezostávajú na svojom mieste? Hriešnik a spravodlivý? Spravodlivý a hriešnik? Ako je to možné? Všetko závisí od Božej dobrej vôle? Áno! Či už prijmeme Boží poriadok alebo nie, všetko závisí od Jediného Pravého Boha, Otca svetla. Kazateľ zakrýva páry protikladov a neopisuje ich. Nie je to ani toto, ani tamto, ale Božia ruka. Sme na ceste, drahí bratia a milé sestry. Musíme sa vydať na cestu správneho poznania, v ktorej sa nám Boh osobne predstavuje: „Ja som (viď. II Mojž 3,14).“ To najlepšie z mojej bytosti a mojej duše neexistuje bez Neho. Kazateľ triafa do plnosti. Múdrose, poznanie a radosť, teda, jem, pijem a veselím sa, je z ruky Božej, iba z jeho dobroty naše. Kazateľ úplne prevracia všetko, čo doteraz povedal. Doteraz písal esej ako malý študent v škole, počnúc prácou a končiac bohatstvom a múdrosťou, ale tu ide o Neho a o mňa. Kazateľ vidí, kde je chyba. V našich životoch chýba skutočná skúsenosť s požehnaniami prijatými z Božej ruky. Všetko je

samozrejmosťou. Chlieb a voda. Poznanie a múdrosť nie je zbytočné úsilie ľudskej práce. V každodennom kolotoči poskytuje Boh občerstvenie, skutočný odpočinok a pravé hodnoty. Toto nie je nové chápanie života, ale vernostná situácia. Radikálne zmenená realita. Všetko v mojom živote pochádza z Božej ruky. Obmedzený život obmedzeného človeka je udržiavaný silným Božím ramenom. Boží ľud sa musí spamätať. V mori možností, za trpkými skúsenosťami, niet inej nádeje okrem Boha. Boh nie je tvorcom sociálneho štátu, ale ochrancom a utešiteľom nášho osobného života. Náš Boh je Pánom tichých zázrakov, Darcom požehnaní, pretože jeho chlieb a víno nás živia. Môžeme existovať iba prostredníctvom vedenia, odovzdania sa a sprevádzania sa. Musíme sa sústrediť na väčšiu a silnejšiu moc ako my, a to na Pána. Či už to prijímame alebo nie, drahí bratia a sestry, sme obdarovaní. Všetko, čo máme, pochádza z Božej ruky. Dobré aj zlé. Cítite, chápete a vážite si odtlačok Pánovej štedrosti vo svojom srdci, ako to kedysi zakúsila Mária (viď. Lk 2,51b)? Z Neho, skrze Neho a pre Neho je všetko. (viď. R 11,36) Aj toto aj tamto, teda všetko. Či žijeme alebo umierame, patríme Pánovi. (viď. R 14,8) Život je séria nezmyselných okolností v spoločnosti, ktorá odmieta „cestu, pravdu a život“, a hlása: carpe diem, ale v tomto ti nemaj spoluúčasť, ale cieľom by malo byť „žiť a chodiť s Bohom, prebývať pri Ňom.“ Pravdivo veriaci kazateľ je ortodoxný cenzor, vždy hlása, že dobro v našich životoch nie je darom kráľa, a nie je dané ani ľudským úspechom, ale darom od Boha. Je dobro privilegiom? Je život gastronomickým uspokojením? Videl som to... Pochopil som to... Porozumel som tomu. Prvá osoba jednotného čísla, teda ja. Toto nie je len jeden z mnohých pohľadov, je to prijatie života z Božích rúk, do ktorého rúk vkladám všetko. Za mojím každodenným úsilím nestojím ja sám, ale On. Byť a žiť v Božích rukách. Vkladám svoj život do Božích rúk a beriem svoj kríž. Prijímam, že som ničím bez Jeho lásky, a z Božej milosti som tým, čím som. (IK 15,11) Nie ja, ale skrze Jeho milosť žijem. Kazateľ nielenže rozpoznal, čo je múdrosť a Kto je jeho zdrojom, ale bola to pre neho bolestne

vybojovaná životná skúsenosť. Je to ako list písaný slzami v živote apoštola Pavla. Ľudská existencia zahŕňa utrpenie, nedostatok, hlad a smäd a kto by to vedel lepšie ako Ten, Ktorý bol hladný (viď. Mk 11). Ten, Ktorý žíznil. (viď. Jn 19,28). Ten, Ktorý si pýtal vodu z Jákobovej studne od samaritánky (viď. Jn 4). Ten, Ktorý plakal nad smrťou svojho brata, Lazára (viď. Jn 11). Ten, Ktorý plakal nad tvrdosťou a prázdnotou Jeruzalema (viď. Lk 19,41-44). Náš Pán Ježiš Kristus kázal a uzdravoval celým svojím životom, smrťou, zmŕtvychvstaním a nanebovstúpením veľkou mocou. Jedine On priniesol zadosťučinenie za všetky naše hriechy. Ako dlho môžem byť a žiť bez Neho? Naozaj sme okúsili, že Pán je dobrý? Márnivosť sa objavuje tam, kde je človek stredobodom seba samého. Večnosť dosahuje svoj cieľ tam, kde iba z Jeho rúk berieme všetko. Bez akéhokoľvek zisku, z milosti zadarmo skrze viery. Bez akéhokoľvek postranného motívu, aby sme videli, že áno, Boh je dobrý. Dar. Nepochopiteľný a nezaslúžený dar. Keď je krvavá láska neprijateľná a musím činiť pokánie, zaslúžim si všetko skrze Jeho milosť, milosrdenstvo a odpustenie hriechov? Obdarovaný dostáva konkrétny dar v konkrétnej životnej situácii. Boh ich dáva s určitým účelom. Pán dosahuje veci v nás účelne. Rozumieš tomu Vidiš to? Badáš to? Nie zo zásluh, ale z milosti. Dar a nie zisk. On nemá z toho žiadny zisk, žiadny úžitok, On dobojoval. Štedrý Boh a lakomý človek sa stretávajú na kríži na Golgote. Nie je to ziskuchtivý pán, ale darca. Nezbiera ako hlúpy boháč, ale ochotne dáva ako múdry kráľ. Nehromadí ako bohatý mládenec, ale delí sa, rozdáva, ako múdry vinohradník, pretože chce dať aj poslednému rovnako ako tebe. Nie je Mu dovolené robiť so svojím majetkom, to čo chce? (pozri Mt 20,15) Toto je dar od Boha, nie je od teba. Váž si dary z Pánovej ruky a nehádz svoje drahocenné perly do žita. Nie je prirodzené, že máš chlieb, vodu, buď spokojný s tým, čo máš. Si vzácnym Božím stvorením, si nositeľom Pánovho požehnania. A Židia to museli každý deň vyznávať pri rodinnom stole. Toto nie je bohoslužobný poriadok, ale domáca pobožnosť, keď odpovedám na veľkú otázku: závisí môj život odo mňa

alebo od Neho? Nový život začína v Ňom. To nie je márne a nie je to honba za vetrom, lebo Ježiš volá, aby sme si vybrali dobrý podiel, ktorý sa nám neodníme. Darca našich životov prichádza a hovorí: „*Hľadajte však najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko sa vám pridá.*“ (Mt 6,33) Amen.

Modlitba: „...To vás skúša Hospodin, váš Boh, aby poznal, či milujete Hospodina, svojho Boha, celým srdcom a celou dušou. Nasledujte Hospodina, svojho Boha, bojte sa ho, zachovávajújte jeho príkazy, počúvajte jeho hlas, slúžte mu a pridržiaujte sa ho!“ (Lk 11,2)

„Všetko robte bez reptania a pochybovania, aby ste boli bezúhonní a nevinní, Božie deti bez poškrvny uprostred zvráteného a skazeného pokolenia. Uprostred neho žiarte ako hviezdy, ktoré osvecujú svet. Držte sa slova života, aby mi v Kristov deň bolo na chválu, že som nebežal nadarmo a nenamáhal sa zbytočne. Ale aj keby som mal byť vyliaty pri obete a bohoslužbe vašej viery, radujem sa a radujem sa s vami všetkými. Aj vy sa radujte a radujte sa so mnou!“ (Flp 2,14b-18)

„Ježiš mu povedal: „Ja som cesta, pravda i život. Nik neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze mňa. Ak ste ma spoznali, budete poznať aj môjho Otca. Odteraz ho už poznáte a videli ste ho.“ Ozval sa Filip: „Pane, ukáž nám Otca a to nám postačí!“ Ježiš mu povedal: „Filip, toľký čas som s vami a nespoznal si ma? Kto videl mňa, videl aj Otca. Ako to, že teraz hovoríš: ‚Ukáž nám Otca!‘? Neveríš, že ja som v Otcovi a Otec je vo mne? Slová, ktoré vám hovorím, nehovorím sám od seba, ale Otec, ktorý zostáva vo mne, koná svoje skutky.“ (Jn 14,6-10)

„Je azda Hospodinovi niečo nemožné? O rok o takomto čase sa vrátim k tebe a Sára bude mať syna.“ (IMojž 14,2)

„Ja a Otec sme jedno.“ (Jn 10,30)

„...tvoje slová sú mi rozkošou a radosťou srdca, veď sa nazývam tvojím menom, Hospodin, Bože zástupov.“ (Jer 15,16)

Modlitba Pánova

Ofera: „Vďaka Bohu za jeho nevýslovný dar!“ (IIK 9,15)

Požehnanie: „A svet sa pomíňa aj so svojou žiadostivosťou. Kto však plní Božiu vôľu, zostáva naveky.“ (IJn 2, 17) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 294: „Haleluja!“